

have lært Noget og at kunne Noget og fortjener Løn derfor, ikke støtter om at have, og der vil altsaa blive meget faa Konkurrenter til disse Lærerpøster, som det ærede Medlem vil skabe. Jeg vil sige en Ting til, som jeg før glemte at sige, men som vistnok vil være alle de Herrer bekendt, og det er, at det vilde være yderst besynderligt, om vi, dette lille danske Folk, i det Dieblig, da de store mest udviklede Kulturfolk i Europa indføre Skoletvang, pludselig vilde have den hos os; jeg er overbevist om, at det vilde være til Folkets og til Landets store Skade.

Da ellers Sagen begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

Mindretallets Indstilling.

at Lovforlaget negtes videre Fremme, saaledes at Thinget gaar over til den næste Sag paa Dagsordenen

forkastedes med 42 Stemmer imod 4.

Formanden: Vi gaa saaledes videre i Sagen.

Som allerede før bemærket, er der, foruden Vædringsforslagene i Udvalgets Betænkning, stillet en Del Vædrings- og Underædringsforslag af det 7de Medlem for 2den Kreds. Hvad disse Forslag angaar, saa er hvert enkelt ikke betegnet enten som egentligt Vædrings- eller som Underædringsforslag, men i Virkeligheden viser det sig, at de alle, med Undtagelse af Forslaget under Nr. 9, ere Underædringsforslag og som saadanne ville de blive behandlede; Forslaget under Nr. 9 er det eneste virkelige Vædringsforslag. — Jeg agter at dele Forhandlingen af denne Sag i Afsnit, navnlig i Overæstemmelse med den Deling af Materien, som Udvalget har foreslaaet i sin Betænkning og nærmere udtrykt i Vædringsforslaget under Nr. 18. I Overæstemmelse dermed sætter jeg først under Forhandling Lovforlagets tre første Paragrafer med de dertil hørende Vædringsforslag fra Udvalgets Flertals Side under Nr. 1—3, Forslaget af Ministeren for Kirke- og Undervædringsvæsenet, samt det første af de Forslag, der ere stillede af den 7de Landsstingsmand for 2den Kreds. Dette er det Afsnit, der først nu for sig sættes under Forhandling; det vedrører Skolepligten. Forhandlingen derover er aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Dersom det høie Ting vil sammenligne Udvalgets Vædringsforslag til § 1 med selve Paragrafen, vil det først finde en noget anden Form, og denne Form har ikke havt til Hensigt blot at rette paa, hvad der forelaa, men det har været Meningen med Opstillingen af

Paragrafen paa den Maade, Udvalget har opstillet den, at optage i denne Lov alle Bestemmelser om Skoletvungen og Friheden til at lade sine Børn undervise af, hvem man vil; man bestemte sig senere til at udstemme et Forslag til en ny Paragraf, indstuet efter § 1, altsaa en ny § 2, som indeholdt de Bestemmelser, der fandtes i Loven af 2den Mai 1855 § 1, idet den høitærede Minister med fuldkommen Ret gjorde opmærksom paa, at Afstættelsen ikke var ganske udtømmende. Jeg maa imidlertid forbeholde Udvalget Leilighed og Ret til at overveie mellem denne Sags anden og tredje Behandling, om det dog ikke er det Hensigtsmæssigste at optage denne Paragraf omtrent uforædreret her i Loven, idet nemlig i det følgende Vædringsforslag de øvrige §§ af Loven af 2den Mai 1855 foreslaas ophævede, og saa er der virkelig ingen Grund til at bevare denne ene Paragraf, der ligesaa godt kan sættes ind her i Loven; saa vilde den nævnte Lov af 1855 gaa ud af Sagaen. Der er imidlertid foruden disse formelle Forædringer, som Udvalget bringer i Forslag, ogsaa nogle Realitetsforædringer, som dog ikke ere store. Med Hensyn til Skolepligtens Udstrækning er Udvalgets Flertal fuldstændig enigt med Ministeren i, at det er rigtigt at blive staaende ved det Bestaaende, nemlig ved det 7de og det 14de Aar. Derimod tror Udvalget, at det bør tilstædes at sætte Børn i en offentlig Skole, naar de have fyldt det 6te Aar, uden at Skolekommissionens Samtykke dertil behøves. Ganste vist lader det sig, naar man vil fastholde Lovforlagets § 5, hvor Klasserne omtales, ganske uforædreret, tænke, at nogle sereaarige Børn kunne gjøre Oprettelsen af en ny Klasse nødvendig. Dette vilde jo være noget haardt, og det er derfor, Lovforlaget har forbeholdt Samtykke af Skolekommissionen; men Udvalget tror, at, naar man rykker Grænsen for Klassernes Antal frem fra 30 til 40, saa vil dette Samtykke i Reglen være overflødig, thi det vil, navnlig paa Landet, af Hensyn til Afstanden og Veiene om Vintren, ikke være mange Børn, som Forældrene ville ønske satte i Skole før end henved det syvende Aar, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen Fare for, at Forskolen skal blive overfyldt af sereaarige Børn. Vi mene derfor, at dette Samtykke bør udgaa. Det er dernæst i Lovforlagets § 1 bestemt, at det Barn, der ikke til det 14de Aar har naaet den Grad af Kundskab og Færdighed, der anses for nogenlunde tilfredsstillende, skal være skolepligtigt endnu et Aar, dog ikke udover det fyldte 15de Aar, til hvilken Tid det kan forlanges udstrevet af Skolen. Udvalgets Flertal er ganske enigt i, at det Barn, der ikke med det 14de Aar har naaet det almindelige Maal af Kundskab og Færdighed, som kan fordres i Almue-skolen, skal blive siddende til det 15de Aar, men det tror, at der bør foreskrives, at det skal udstripes ved Femtenaarsalderen, hvilket ogsaa,